

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

СУРЧИН , МАРТ 2006. ГОДИНЕ
ГОДИНА XV БРОЈ 2523

шешељ
СРПСКИ ЈУНАК

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

ПИСМО ПРЕДСЕДНИКА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ПРОФ. Др ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА ПРОЧИТАНО НА КОМЕМОРАЦИЈИ

Професор Др Војислав Шешељ је из Хага послао писмо којим се оправдио од бившег председника Србије и Савезне Републике Југославије покојног Слободана Милошевића.

Писмо је на комеморацији испред Скупштине Србије и Црне Горе прочитано генерални секретар Српске Радикалне Странке господин Александар Вучић и оно гласи:

„Драги Слобо,

Као гром из ведра неба погодила ме је вест да су те хашки злотори на онако монструозан начин убили. У шоку смо били сви. Ми, твоји хашки саборци, али и сви часни људи у Србији и свету, сви они који воле и поштују слободу више од свега. Сви данас знамо ко те је убио. То су они који нису могли да поднесу бриљантну одбрану пред њиховим инквизиторским судом, они који су нам земљу бомбардовали и разарали, они који данас хоће да униште Србију. А за тај прљави посао у своја злочиначка кола упрегли су слуге у Србији.

Окупатор и његове окупационе слуге у нашој земљи деловали су заједнички са једним јединим циљем и задатком, како да што брже и успешније униште нашу Србију. Морали су, јер си поносно, достојанствено и храбро бранио наш народ и нашу земљу. Морали су, јер им је од оптужнице пред антисрпским трибуналом против тебе остало само мртво слово на папиру. Морали су и зато што су све јасније на видело излазиле чињенице да су Американци и Енглези и остали западњаци били ти који су изазвали кризу у бившој Југославији, а твоја кривица је била само у томе што си покушао да спасеш свој народ од погрома.

Морали су да те убију и да би застрашили све оне у Србији који воле слободу. Све оне који воле отаџбину, јер мисле да ће на тај начин за највише вредности у нашој Србији прогласити националну издају, криминал, лоповљук и свеколики бандитизам баш онако како су Србијом преко својих сатрапа владали од октобра 2000. године. Драги пријатељу, нисам неко ко често показује емоције, не спадам у оне који би патетичним изливом осећања показивали шта о некоме мисле, али твоја смрт ме је искрено и људски погодила. Не само да ћеш недостајати Србији, свима који су волели да гледају и слушају како побеђујеш криминалце из Хашког трибунала, већ ћеш недостајати свима нама, твојим пријатељима са којима си делио дане, месеце и године мука и патњи посебно овде у хашком казамату.

Данас, драги Слобо, не постоји нико тужнији од мене што нисам у могућности да будем у Београду Пожаревцу, и тебе, велики пријатељу, испратим и поздравим последњи пут. Остало ми је да само овом поруком, која никада не може до краја да искаже емоције, покушам да ти укажем ону пажњу која се посвећује добрим и великим људима који су живот дали за отаџбину

и народ. И некада као политички неистомишљеници, чак и када смо размењивали тешке речи оптужбе, поштовали смо се и уважавали, јер смо знали да се обојица боримо за Србију.

Последње три године које смо заједно провели у туђинском казамату зближиле су нас више него икада. Неизмерном толеранцијом, смиреношћу и искреном српском господственошћу пленио си људе око себе. Ценио сам твоје пријатељство више од свега. Волео сам те и поштовао и као саборца и као доброг человека. Ти си, Слобо, био један од оних људи који није могао да сакрије неизмерну и готово надљудску љубав према својој породици. Волео си своје најближе онако како мало који отац и супруг може. И то је одлика великих људи. Колико си сметао српским непријатељима показују и њихове нељудске реакције после твоје смрти. Они који су желели уништење Србије не могу да сакрију своју радост и егзалираност због твоје погибије, ни они на западу, ни њихови домаћи сатрапи, наравно, ни њихова лажовозија и прљаве новине. Све то раде, драги пријатељу, зато што се плаше слободарског духа који си широ око себе, зато што се плаше да слободарску Србију никада неће победити.

Знам да данас за тобом тугују сви часни Срби, не само у Србији, већ и у Црној Гори и у Републици Српској, а кришом и наши људи на територији окупирани Српске Крајине. У жалости су не само Срби, већ и сви слободоумни људи широм земљине кугле. Посебну част треба да ти чини чињеница да те и у Србији и у свету напада најгори људски отпад, чиме твоју људску и политичку вредност уздижу до неслуђених висина. После година сатанизације наше Србије, тебе и твоје политику, као и свих нас, вальда чудом не могу да се научде како Срби после твог убиства поносно дижу главу спремни да се за своју земљу и свој народ боре снажније него икад.

Отели су нам Српску Крајину, покушавају да униште Републику Српску, бомбардовали су Србију да би данас уз помоћ својих штићеника покушали да нам узму Косово и Метохију. После свега, убили су и тебе, драги пријатељу. Ипак, надам се и уверен сам да Србију нису убили, јер наша Србија диди ће се као Феникс из пепела, а слобода ће бити, баш као што је кроз историју увек била, највећа вредност нашег народа.

У име Српске Радикалне Странке, милиона грађана који је подржавају и у лично име изражавам најискреније саучешће твојој деци, супрузи, целој твојој породици. Остаће им заувек да се поносе тобом и твојим делом. Изражавам саучешће и грађанима Србије и целокупном српском народу, а теби, драги пријатељу, дајем обећање да ћу се против хашких криминалаца борити са истом жестином са којом си ти то чинио, бранећи истину и нашу српску Отаџбину. Такође знам да ће наш народ умети да поштује твоју жртву и да ће се јединственије него икада изборити за своју будућност. На нама остаје да ослободимо нашу отаџбину Србију, а теби, драги мој Слободане, нека свевишњи Бог подари рајски благослов, нека твоме телу буде лака света српска земља.”

У Хагу, 17. марта 2006. године

Др Војислав Шешељ

ПОКУШАЈ ВЕЛИКЕ ПЉАЧКЕ МЕШТАНА БОЉЕВАЦА

Мало је било самозваној општинској власти у Сурчину што је уз употребу бруталне силе из општинских просторија избацила легално изабрану власт, мало је било што су фалсификовали општинске печате, што су себи мимо свих закона подигли плате за 100%, што уговарају и скла- пају послове мимо тендера, мало им је што не наменски троше наменска средства. Све им је то мало. Хтели би много више да ставе у свој цеп. Није им требало много да смисле начин. Најлакше, најбоље и најбрже се зарађује на туђој муци, неволи и сиромаштву. Мука и невольја, осиромашених Больевчана њиховом владавином од 5-о октобарске револуције до данас, је вода. Како каже самозвани председник општине Војица Јаношевић са својим трабантима, дајте Больевчани 80.000 хиљада динара(920 евра) по домаћинству, а општина ће још толико, да Вам направимо секундарну водоводну мрежу, уз коју ће још ићи и мрежа за гас и наравно кабловска телевизија. Ако немате готовину може и на 8 месечних рата, а ако не можете ни тако, довешћу Вам банку и омогућити кредите на више година. Сваки прикључак ће те платити посебно јер је ова сума само за секундарну мрежу.

Српска Радикална Странка је одмах препознала да се спрема велика пљачка Больевчана. Као прво, радикалска власт у општини Земун је још 1998. године платила израду пројекта секундарне водоводне мреже у Больевцима. Пројекат постоји. Намера самозване општинске власти и Војице Јаношевића је да преко менаџера општине из Карићевог ПСС-а, повери изградњу секундарне водоводне мреже другом члану ПСС-а из Больевца, који већ има искуства код увођења апарата и развођења мреже на нашем терену. По завршеном постављању секундарне мреже, паре би узели Больевачки моћници, а водоводна мрежа би постала власништво Београдског водовода који је под надзором градоначелника Ненада Богдановића. После тога би Больевчани морали да плаћају прикључак за воду Београду у износу од око 500 евра. Исто толико би морали да плаћају и за прикључак на гасовод, док би за прикључак на кабловску телевизију морали да издвоје око 100 евра. Да резимирзм, свако домаћинство би морало да издвоји преко 2000 евра да би имало све прикључке. Само прикључена вода би коштала око 1400 евра. Идеја о постављању водоводне и мреже за гас је идеја Српске Радикалне Странке и да није дошло до бруталног избацивања легалне општинске власти од стране Војице Јаношевића, овог пролећа би дошло до изградње секундарне водоводне мреже и урадила би се истовремено гасификација Больевца али по другим условима и много повољнијим него што то нуди самозвана лоповска власт Демократске странке. Наиме, у Добановцима је дата сагласност, фирмам „Гас-Феромонт”, од стране легалне Радикалске власти да изврши гасификацију Добановаца. Комплетна цена секундарне мреже и прикључка износи 980 евра и то на 24 месеца, с тим да прва рата почиње да се плаћа после постављања гасомера на кућу. Прикључење није обавезујуће за све мештане. Ко може прикључиће се сада, а ко не може касније. Цена је иста за све. План Српске Радикалне Странке био је да се исти принцип примени и у Больевцима али би Општина из планираног дела буџета за развој финансирала, са још неким спонзорима, материјал за секундарну водоводну мрежу, коју би поставио извођач радова код гасификације. Больевчани би онда само плаћали прикључак за воду. Радови су требали да почну на пролеће ове године. Демократски лопови су знали за тај план и да би његовом реализацијом они остали кратких рукава и да би у том случају само народ био на добитку, кренули су насиљно да избацују из Општина легално изабрану Радикалску власт и то не само због тога, већ и због многих других пројекта које је започела способна Радикалска власт.

КАКО СЕ КРАДЕ У ДОБАНОВЦИМА

По „преузимању“ власти, нови савет МЗ Добановци, у чијем саставу има 15 чланова на челу са Мркобрд Дарком-Чаруга, одузео је комби возило удружењу грађана „МОСТ“ и доделио га на коришћење једном од чланова савета МЗ, а такође и комшија Ђелпи Стеви. Убрзо, после тога је расписан конкурс за радно место возача комбија. Конкурс је иначе трајао цео **ЈЕДАН ДАН** и на то радно место примљен је члан савета МЗ Стева Ђепли.

Непојмљиво је и то да Александар Николић – Аплез буде закупац локала и члан савета МЗ Добановци, чиме се директно криши Закон о сукобу интереса, а како се то злоупотребљава види се на примеру отпуштања са посла чистачице Снежане Стаменковић којој је једини услов останка на радном месту био да одржава хигијену у кафићу „Парк“ и то **бесплатно**. Иначе власник тог кафића је члан савета МЗ Добановци, Александар Николић – Аплез и он тренутно дугује Месној Заједници на име закупа више од 100.000,00 динара.

Астрономским повећањем цена закупа пословног простора на 500,00 дин/м², ЈКП Сурчин, пртерује наше Добановчане из Општинских локала, не би ли их после издали сурчинској мафији, а потом и отуђили Општинску имовину. Тако на пр. ресторан „Гурман“ треба да плаћа месечну крију у износу од 150.000,00 динара, а клуб „Дива“ 45.000,00 дин.

Општина Сурчин тежи раскидању уговора о гасификацији Добановаца, иако радови само што нису почели, а све под изговором да би фирма Војица Јаношевића радила јевтиније, а истина је да би радови били поверени Олги Карабува, иначе члану Демократске Странке.

Директор фирме „Гас-Феромонт“ из Нове Пазове, изјавио је да ће радови нормално отпочети, а у случају ометања или раскида уговора, Месна Заједница Добановци је дужна да, по уговору, надокнади штету у висини од 600.000,00 евра или 58.200.000,00 динара, колики су у ствари и били досадашњи трошкови за израду планова и вађење неопходних дозвола и сагласности.

ВЕЋ ВИЋЕНО

Изгледа да у овој земљи закона нема. То је и дефинитивно потврђено крајем децембра 2005. године, када је самозвана власт на челу са Демократском странком насиљно упала у општинске просторије и зауставила нормално функционисање општинске управе. Десило се и то да су исту ствар урадили и са Месном Заједницом Петровчић у коју су поново вратили највеће сребрњубце на челу са Душком Вукадиновићем и осталом братијом. Направили су и некакав савет Месне Заједнице у којем су већ виђени и од раније познати чланови мештанима Петровчића.

Мало је било чудно што су неки људи прихватили да учествују у томе, али за садашњег самозваног председника Месне Заједнице, Душка Вукадиновића, није ни мало чудно. Човек воли власт. Био је у скоро свим партијама и странкама у задњих десет година. Код нас, у Српској Радикалној Странци, није никада био јер ми лопове који краду трихинелоскоп, расхладне витрине и др. не примамо нити ће мо икада.

Ако се сагледају све чињенице, може се поставити једно питање: „Шта су то Демократска странка и њен представник Душко Вукадиновић урадили задњих година за Петровчић и његове мештане?“ Одговор је свима добро познат. Нису урадили ама баш ништа осим што су покрали све што су могли. Радикалска власт је због тога поднела кривичне пријаве.

Српска Радикална Странка увек има рекордне резултате иза свог рада па је за само девет месеци асфалтирала скоро све улице у Петровчићу у дужини од 3,5 км., прокопала уличне канале, прокопала велике канале, довела Градску чистоћу ради одношења смећа, изградила јавни Ве-Це на центру села, осветлила центар. Поставила ограду, капију, стубове и жицу, увела струју у капели и направила нови шахт за воду на гробљу. Направљен је и дечији парк. На центру је отворена пекара и польопривредна апотека. Финансиран је фудбалски клуб. Организоване су многе хуманитарне акције.

Овај списак би био много дужи и много више би било урађено да се није умешала Демократска странка са својим лоповима и онемогућила даљи рад. Шта вам је још остало да покрадете? Нема више трихинелоскопа, расхладних витрина, пословног простора, све сте покрали. Можда сте осмислили акцију отимања пара од мештана Петровчића као што сте планирали у Больевцима. Не брините. Српска Радикална Странка прати ваше покушаје пљачке народа, на време га обавештава о томе и даће све од себе да те пљачке спречи.

ОВАКО СМО РАДИЛИ У БЕЧМЕНУ

Урадили смо проширење
Новог гробља, уредили околину
и оградили са бетонско-жичаном оградом

Ископали смо уличне канале за одвод воде.

Урадили смо један део главног пута, од почетка села до центра.

Довели смо градску чистоћу за одвоз смећа.

Санирали смо дивље депоније.

- Оснивач и издавач: др Војислав Шешељ
- Издаше приредио: Општински одбор Српске Радикалне Странке Сурчин
- Главни и одговорни уредник: Елена Божић Талијан
- Заменик главног и одговорног уредника: Марина Томан
- Помоћник главног и одговорног уредника: Момир Марковић
- Уредник издања: Др Дејан Кузмановић
- Редакција издања: Татјана Бедић и Мирјана Марјановић
- Техничко уређење и компјутерски прелом: Др Дејан Кузмановић
- Унос текста: Др Дејан Кузмановић и Марина Кузмановић
- Лектор: Др Дејан Кузмановић
- Адреса редакције: Трг победе 3, 11080 Земун
- Штампа: "МРЉЕШ" Београд
- Тираж: 3000 примерака